

BR URBANUS VAN ROOI
geboren te Lieshout op 14 augustus 1932
overleden te Eindhoven
op 18 augustus 2021

Adrianus Josephus (Ad) van Rooi werd geboren in Lieshout op 14 augustus 1932 als zoon van Antonius Martinus van Rooi en Elisabeth van de Hurk. Hij was de zevende in de rij van negen kinderen die het gezin telde. Hij groeide op op de boerderij waar altijd veel te beleven viel en veel werk was. Iedereen in het gezin werd ingeschakeld om karweitjes te doen.

Ad van Rooi ging naar het klooster. Op 15 augustus 1953 werd hij ingekleed en ontving de kloosternaam broeder Urbanus. Twee jaar later werd hij geprofest. Na zijn professie ging hij naar het Gerardus Majella huis, waar hij verder ging met de opleiding tot onderwijzer die hij afrondde in 1958. Hij werd toen overgeplaatst naar Rotterdam waar hij les gaf tot 1962. Daarna vertrok hij naar Voorburg waar hij het praktijkdiploma boekhouding behaalde. Enkele jaren later behaalde hij ook Handelskennis L.O.

In 1965 verhuisde hij naar Glorieux in Dongen. Tot 2016 woonde hij in Dongen waar hij op veel gebieden actief was. Zijn beste periode als onderwijzer was als leraar op de Aloysiuschool waar hij in 1969 als hoofd werd gekozen. Hij had een goed team tot zijn beschikking, wat bleek uit het feit dat bijna alle medewerkers hun zilveren ambtsjubileum vierden. Dat zegt natuurlijk ook wel iets over broeder Urbanus zelf.

Omdat de Aloysiuschool een stageschool was voor studenten van de PABO werd hij gevraagd gecommitteerde te zijn bij de eindexamens van de PABO-leerlingen. Dit heeft hij 10 jaar gedaan. Via het catecheseproject op school werd om het jaar een rommelmarkt georganiseerd waarin overtollig speelgoed werd verzameld en verkocht voor de Foster Parents kinderen en een kinderdorp in Brazilië. Het andere jaar werd een sponsortocht georganiseerd voor dezelfde doelen.

Nadat hij gepensioneerd was, had hij het plan om naar Rome te fietsen. Maar dat ging niet door. Hij werd gevraagd om vrijwilligerswerk te doen in een kringloopbedrijf in 's-Hertogenbosch waar jongeren met een rugzakje begeleid werden bij het zoeken naar werk. Daar werkten al twee medebroeders van hem. Hij verzorgde de administratie en de boekhouding.

Broeder Urbanus heeft 7 jaar gewerkt als promotor van het Epilepsiefonds voor Noord-West Brabant. Hij zorgde dat op zoveel mogelijk plaatsen een coördinator werd gezocht die de plaatselijke collectes organiseerden. Zelf regelde hij het collecteren in Dongen.

In 1999 werd broeder Urbanus gevraagd om lid te worden van de avondwakegroep.

Na een zeer korte inwerkperiode werd hij al snel ingeschakeld om voor te gaan in de diensten. Hij ging voor in de Laurentiuskerk en bij uitvaarten in de Volckaert met woord- en communievieringen. Officieel heeft hij dit gedaan tot 2013, maar vanwege eerdere vieringen was er vaak een nauwe band met families ontstaan en werd hij gevraagd om voor te gaan als er weer een lid van de familie was overleden.

Van 1990 tot 2005 was broeder Urbanus actief in het vluchtelingenwerk in Dongen.

Buiten de stichting om zorgde hij voor 5 vluchtelingengezinnen die uitgeprocedeerd waren en geen verblijfsvergunning kregen en eigenlijk het land moesten verlaten, maar waaraan de gemeente geen medewerking wilde verlenen. Hij heeft veel problemen moeten oplossen. Hij gaf les aan asielzoekers tot 2015.

Zijn grote liefhebberij was tuinieren. Hij had een behoorlijke volkstuin en kweekte heel wat groentes. Aanvankelijk voor eigen keuken later ging dat allemaal naar de voedselbank.

In 1990 werd hij ook gevraagd lid te worden van de PIN (Projecten in Nederland, een onderdeel van de Konferentie Nederlandse Religieuzen) die tot doel had om sociale projecten te beoordelen die om financiële steun gevraagd hadden. Later werd hij lid van KOS, Kommissie onderlinge solidariteit van kloostergemeenschappen.

In 2002 kwamen de missionarissen van Afrika, ook bekend als de witte paters, in ons vroegere noviciaat wonen. In 2009 verhuisden de broeders naar Eindhoven. Broeder Urbanus, die nog veel zinvol werk in Dongen deed, kreeg verlof om bij de paters te gaan wonen. Hij heeft daar altijd met veel plezier gewoond. De paters waren geïnteresseerd in zijn werk en hij in het werk dat de paters in Afrika deden. Hij verzorgde ook de tuin daar. In 2015 vertrokken ook de paters uit Dongen en gingen wonen in Heythuysen.

Op 6 april 2015 verhuisde broeder Urbanus naar Eindhoven. Stilzitten kende hij niet. Hij was een doener en dat op vele gebieden binnen de Congregatie, zijn familie en de lokale gemeenschap. Rond 5 december speelde hij voor de Sint bij zowel de broeders als de zusters. Ook zijn zangkwaliteiten bleven niet onbenut. Hij trad op als troubadour tijdens feesten van de communiteit of bij bepaalde gebeurtenissen. De laatste jaren was hij mantelzorger voor de medebroeders die wel een ondersteuning konden gebruiken. Broeder Urbanus heeft veel betekend voor de congregatie. Hij was o.a. lid van de financiële commissie en de commissie religieus leven en gebed.

In deze levensbeschrijving heb ik veel verteld over hem. Maar ik ben mij bewust lang niet alles genoemd te hebben. Broeder Urbanus was, zoals eerder gezegd, een doener. Hij was een harde werker. Stond altijd klaar voor de ander. Gunde zichzelf weinig tijd. Werken werd in het gezin waarin hij opgroeide gezien als een deugd; niets doen kon niet. Opkomen voor elkaar.

Broeder Urbanus, dank voor je inzet voor onze congregatie en de medemens.

Rust in vrede.

Broeder Jan Klein Overmeen